

4. ΨΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΙ

ΑΡΜΑΤΙ

Στ.

Ἐλατῆρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ· τεαὶ
γὰρ ὦραι

ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἐλισσόμενά μ' ἔπεμψαν

ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων·

ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν

ποτὶ γλυκεῖαν ἔσλοι·

ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὅς Αἴτναν ἔχεις

Ἴπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου,

Οὐλυμπιονίκαν δέξαι

Χαρίτων θ' ἕκατι τόνδε κῶμον,

Ἄντ.

χρονώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. Ψαύμιος γὰρ ἵκει

ὀχέων, ὅς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι κῦδος ὄρσαι

σπεύδει Καμαρίνα. θεὸς εὐφρων

εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς· ἐπεὶ νιν αἰνέω, μάλα μὲν

τροφαῖς ἐτοιῖμον ἵππων,

χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις,

καὶ πρὸς Ἑσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμα τετραμμένον.

οὐ ψεύδει τέγξω λόγον·

διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος·

Ἐπ.

ἄπερ Κλυμένιο παῖδα

Λαμνιάδων γυναικῶν

ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.

χαλκίοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον

ἔειπεν Ὑψιπυλεία μετὰ στέφανον ἰών·

“οὗτος ἐγὼ ταχυτάτι· χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.

φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν

πολιαί θαμάκι παρὰ τὸν ἀλικίας ἐοικότα χρόνον.